

MİLLİ ÇÖZÜM'ÜN CESARET KAYNAĞI

VE

HAYDAR BAŞ'CILARIN KÜSTAHLIĞI

□□□□□□□□

Şeyhliği de Prof.luk etiketi de şüpheli ve şaibeli olan ve ardından uzun yıllar parti şefliği yapan ve sonra Korona Vebasıyla bu dünyadan ayrılan Haydar Baş'ın müritlerinden Yusuf Karaca: *“Fatih dinsiz miydi?”* diyecek kadar küstahlaşmıştı. Hiç utanmadan ve sakınmadan aynen şunları zırvalamıştı:

“İcmal Gençlik Kampı'nda Asude Yılmaz Hanım'ın Fatih konusunda ortaya koyduğu belgeler, dinleyenleri adeta şaşkına çevirmişti. Bundan sonra da konuyla ilgili tarihçi arkadaşlarımızdan duyacaklarımız, herkesi şaşırtmaya devam edecektir... Oysa birtakım uyduruk hadislerle 'Fatih'i Peygamber'in övdüğü' yalanlarıyla büyüdük hepimiz. Şarabına zehir konarak oğlu tarafından öldürülen Fatih'in, şarap içtiği kesin iken peygamber şarap içen birini nasıl övmüş olabilir? İslam'ın haram kıldığı öldürmeyi, helâl yapan Fatih, oğlu Bayezid tarafından öldürülmüş. Sen misin taht uğruna evlat öldürmeye 'caiz' diyen, al sana!.. Tarih dalında otorite isim Halil İncalcık şöyle der: 'Fatih, İstanbul'un fethinden sonra kendisini Doğu Roma İmparatorluğu'nun varisi görmüş, Kayser-i Rum (Roma İmparatoru) unvanını benimsemiş, imparatorluğu eski Bizans sınırlarında kurmak için seferlerini ve davranışlarını buna göre ayarlamıştır'. Fatih, kendini 'Roma varisi' görürken, bize 'peygamber varisi' diye yutturuldu!

Fatih dönemi İslam dışı uygulamalarına iki örnek verelim: İslam hırsızlıkta el kesilmesini emrederken Fatih kanunlarında sığır çalanın eli kesilmiyor, bunun yerine yüz akçe ceza veriliyor. At çalarsa şayet, el kesilir. Zina yapana mesela para cezası veriliyor, hâlbuki şeriat yasasına göre fiziki ceza gerektirir. Şarap içene iki sopa yerine, bir akçe alınması öneriliyor... Franz Babinger Osmanlı ve Bizans kaynaklarına göre Fatih'in kişisel ve

karakter özelliklerini babası ve dedesinden değil, annesinden aldığı aktarmaktadır. Babinger, Dukas'tan aktardığına göre '2. Mehmet pire gibi adam öldürmekten zevk alırdı' tespitine yer verir. Her çocuk gibi Fatih de annesinden çok etkilenmiştir. Fatih için 'temelde dinsel bağları olmayan bir insan' yorumunu yapan kaynaklar, oğlu Bayezid'in babası Fatih için 'dinsiz' dediğini belirtirler. Emine Çaykara'nın Halil İnalıcık'tan aktardığı 'Osmanlı sultanlarının çoğu ayyaştı' tespiti çok önemli." (14 Ağustos 2017, Yeni Mesaj)

Bu Yusuf Karaca'nın ve diğer sapıtmış Haydar Başçıların, hiç sıkılmadan böylesine soysuz ve şuursuz bir hırçınlıkla Fatih Sultan Mehmet Han'a yönelik düşmanlıkları, aslında Osmanlı Devleti'ne ve Konstantin'in Fethi'ni övüp müjdeleyen Hz. Peygamber Efendimize duydukları gizli düşmanlığın açığa vurulması olmasındı? Bunların Fatih Sultan düşmanlığı, topyekün Osmanlı düşmanlığının bir yansımasıdır ve herhalde İstanbul'un fethini hâlâ hazmedemeyen Haçlı Batı'ya uşaklık ve yavşaklık amaçlıdır. İstanbul'un fethini müjdeleyen Hadis-i Şerifi, büyük Mezhep İmamı ve Muhaddis Ahmed bin Hanbel'in (M. 780-855) Müsned'inde (Cilt: 4 No: 335) ve tam 600 yıl öncesinden yazılmıştır. Ayrıca İmam Buhari Et-Tarihül Kebir'inde (Cilt: 1 No: 81), Tarihçi Tebarini El-Mücmal Kebir (Cilt: 2 Sh: 38'de), Muhaddis Hakim, meşhur Müstedrekinde (Cilt: 4 No: 4222), Muhaddis Heysemi ise -Mecma'uz- Zevaid (Cilt:6 No:219)da bu hadis kayıtlıdır. Bu Haydar Başçı sapkınların; Haçlı Papalık hizmetçisi Fetullah Gülen'e ve işbirlikçi AKP'ye karşı tavırları ise, Sünni İslam ve özellikle Erbakan düşmanlıklarına birer kılıftır. Allah aşkına akli ve vicdanı olan söylesin, Haçlı Papa'nın huzurunda rükû edip elini öpmekle, Haçlıların Konstantin Kalesini ve Ayasofya Kilisesini ele geçirip bu ülkeyi İslam vatanı yapan Sultan Fatih'e düşmanlık etmenin ne farkı vardır? Haçlı Batılı gâvurların bazı yazar ve tarihçi takımının kuyruk acısıyla Osmanlı aleyhine uydurdukları yalan ve iftiraları doğru sayıp, Hz. Peygamber Efendimiz'in müjdesine muhatap Sultan Fatih'i ve diğer padişahları ayyaşlıkla suçlayıp saçmalayan ve içkinin İslam'daki cezasını hatırlatan Yusuf Karaca

gibi zavallı zırvacı takımına ve Milli tarih tahribatçılarına sormak lazımdı:

Peki İslam hukukuna göre; müridlerinin karısını ayartan ve evinde aylarca alıkoyduktan sonra zorla boşatıp haremine aldığı iddia olunan tarikat şeyhlerine ve yine YÖK'te tescilli bulunmayan sahte Prof. etiketli parti şeflerine nasıl bir ceza uygulanmalıydı? Yoksa bu çok karılı harem hayatı da mı sahte Atatürkçülüğünüzün bir icabıydı?

Her halde bu haklı ikaz ve ihtarlarımız karşısında bocalayan bu şuursuz ve sorumsuz takımın, Haydar Baş'tan sonra ekibin başına geçen oğlu Hüseyin Baş bu sene (2020) İstanbul'un Fetih Kutlamaları münasebetiyle yarım ağız da olsa Sultan Fatih'i övmek ve Fethi sahiplenmek zorunda kalmışlardı. Yani Milli Çözüm'ün korkusuyla hizaya sokulmuşlardı. Bizim bu uyarılarımıza ve düşük ayarlarını ortaya koymamıza yanıt veremeyen bu zavallı zırvacılar: "Sn. Ahmet Akgül ve Milli Çözüm yazarları bu cesareti

***nereden almaktadır?”
yanıtlayalım:***

diye sormaktaydı. Öyle ise

“De ki: (Ey inkârcılar ve münafıklar!) “Siz (ancak) bizim başımıza (dünyada zafer ve saadet, ahirette ise cennet gibi) iki güzellikten birinin gelmesini gözleyebilirsiniz. Biz ise, Allah’ın Kendi katından veya bizim ellerimizle size bir azap indirmesini gözleyip beklemekteyiz. Öyle ise bekleyin bakalım, çünkü biz de sizinle beraber gözetleyip duruyoruz.” (Tevbe: 52) inancına sahip bir Müslüman elbette cesaret ve metanet sahibi olacaktır.

“(Rabbinin seçtiği ve rehber tayin ettiği kutlu insanlar) Ki onlar; Allah’ın risaletini (mesaj ve müjdesini öğrenip öğreten ve) tebliğ edip (yayanlardır). Bunlar O’ndan (Allah’tan) içleri titreyerek-korkanlar ve Allah’ın dışında hiç kimseden korkmayanlardır. (Zaten) Hesap görücü olarak Allah kâfidir.” (Ahzap: 39) Evet, mü’minlerin cesaret kaynağı imanları ve sadece Allah’tan korkmalarıdır.

“Şüphesiz ‘Bizim Rabbimiz Allah’tır’ deyip sonra istikamet sahibi olarak (dürüst ve) dosdoğru yaşayanlar (var ya), onlar için (ne dünyada ne de ahirette) asla korku (ve keder) yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır.” (Ahkaf: 13) övgüsüne mazhar Müslümanı hiçbir güç ve hiçbir tehdit korkutamayacaktır.

“İnkâr edenler, resullerine dediler ki: ‘Muhakkak (ya) sizi kendi toprağımızdan süreceğiz veya dinimize (ve bâtil düzenimize ve dejenere edilmiş değerlerimize) geri döneceksiniz.’ Bunun üzerine Rableri kendilerine (nebilerine) vahyetti ki: ‘(Sabredin) Şüphesiz Biz, zulmedenleri helâk edeceğiz!’ Ve onlardan sonra sizi o Arz’a mutlaka yerleştireceğiz (size imkân ve iktidar vereceğiz). İşte bu, makamıma saygı duyana ve tehdidimden korkana ait (bir ayrıcalık ve müjdedir).” (İbrahim: 13-14) müjdesine muhatap bir mü’mini hiçbir korku davasından caydıramayacaktır.

“Onlar (marazlı münafıklar) sizi (uzaktan) gözetleyip duruyorlar. Size Allah’tan bir fetih (zafer ve ganimet) gelirse: ‘Sizinle birlikte değil miydik?’ diye (yılışıyorlar). Ama kâfirlere (başarıdan) bir nasip düşecek olursa (zalimler galip gelirse onlara yanaşıp): ‘Sizi üstün gelmeniz için desteklemedik mi, mü’minlerden size (gelecek tehlikeleri) önlemedik mi?’ diye (münafıklık ediyorlar). Allah, kıyamet günü aranızda hükmedecektir. Allah, kâfirlere mü’minlerin aleyhinde kesinlikle yol vermeyecek (sonunda mü’min mücahitleri zafere ulaştıracaktır).” (Nisa: 141) garantisini alan bir mü’min elbette tek başına bile tüm şeytani

güçlere ve inkârcı zalimlere cesaretle meydan okuyacaktır.

Musibetleri ve imtihan sürecini “gelecekte seyretmek” şuuru ve rahatlığı!

Milli Çözüm Ekibinin, diğer bütün şuurlu mü'minler gibi; başımıza gelen musibetleri ve imtihan süreçlerini, *“kader penceresinden ve gelecekte izleme”* sırrına vakıf olmaları, cesaret ve metanetimizin en önemli dayanaklarından. Olayların seyrini ve neticelerini bildiği tarihi kahramanlık filmini seyreden bir kişi; aktörlerin tutuklanmaları, zindana atılmaları, işkencelere tabi tutulmaları ve çeşitli iftiralara uğratılmaları durumunda, paniğe ve endişeye kapılmayıp, onların kurtulacaklarını ve kutlu başarıya ulaşacaklarını bilmenin peşin huzurunu yaşayacaktır. İşte her mü'min Allah'ın va'adine ve kudretine güvenip, uğradığı sıkıntı ve sarsıntılardan kurtulacağı ümidiyle, kavuşacağı mutlulukların peşin sevincini tadacak, zorluklara sabır ve cesaretle dayanacaktır. Kur'an'da anlatılan Hz. Yusuf (AS) da *kaderini, gelecekte izleme*, şuuru ve huzuru ile rahatlatılmıştır.

“Nitekim vaktâki (hain kardeşleri) onu götürdükleri ve kuyunun derinliklerine atmaya topluca karar verdikleri zaman, Biz ona (Hz. Yusuf'a şöyle) vahyettik: ‘Andolsun sen onlara, kendileri (şuursuz vaziyette gelişmelerin) farkında değilken, bu yaptıkları (kötü) işlerini (ve hıyanet girişimlerini tek tek) haber verecek (ve mahcup edecek)sin...’” (Yusuf Suresi: 15. ayet)

bu cesaret ve metanet kaynağını vurgulamaktadır. Yani Cenab-ı Hak, Hz. Yusuf'a: Bu hıyanet ve hakaretler sonunda Mısır'da çok etkili ve yetkili bir konuma ulaşacağını, kötü niyetli kardeşlerinin de farkında olmadan onun izzet ve devlete kavuşmasının yolunu açtıklarını, *kaderini gelecekte izletmek suretiyle*, onu ruhen rahatlatıp imtihanını kolaylaştırmıştır.

Halk arasında cesaret; yiğitlik tavrı, ataklık, gözü karalılık ve dayanıklılık özelliklerini de içeren; ürkülecek şeyleri, endişe ve panikleri, risk ve tehditleri, dirayet ve sükunetle karşılayıp aşma, korku ve kuşku uyandırıcı durumlarla başa çıkma hassasıdır. Ancak cahili cesaret; sadece kuru kahramanlık damarıyla, tehlikelerin üzerine atlama anlamına kullanıldığı halde, İslami cesaret; imandan, Allah'ın va'adine ve kudretine itimattan doğan bir kararlılıktır. İşte Milli Çözüm Ekibinin cesareti de;

basit bir gözü karalılık değil, imani bir kararlılık tavrıdır. Çünkü onurlu ve cesur bir mü'min bilir ki; Allah'ın dilemesi ve takdir etmesi dışında hiçbir şey ve hiç kimse kendisine ve yakın çevresine ne zarar ne yarar sağlayamayacaktır. Bu nedenle cesaret;

doğruluk ve ihlas gibi olgun ve onurlu sıfatların da madeni konumundadır. Çünkü yalancılık, riyakârlık, yağcılık ve sahtekârlık, korkaklığın sonuçlarıdır.

Cesaret ve metanet, her başarının anahtarıdır. Risk almaktan ve sıkıntıya uğramaktan korkan kimseler büyük hayırlara ve yararlılara yol açacak cesaretli adımlar atamayacaktır. Cesaret;

mertlik ve yiğitlik aşısıdır. İmani bir özgüven ve insani bir özgürlükle Hak davaya ve mazlum halklara adanmışlıktır. Cesur Müslüman, Allah'a sığınarak, hayırlı ve uzun aşamalı başarılarla odaklanmıştır.

Korkaklık

ise, esaret ve bağımlılıktır. Nefsi vehimlerinin ve endişelerinin zincirleriyle kendilerini bağlamış olan korkaklar, büyük değişim ve devrimlere öncülük yapamayacaklardır. Cesaret ümitvarlığın, korkaklık ise kötümserliğin ve karamsarlığın sonuçlarıdır. Ve tabii şunu da hatırlatalım ki, gereksiz ve değersiz şeyler için cesaret ve fedakârlık, kahramanlık değil israfçılıktır ve kendini boşa harcamaktır.

Kendi izzeti nefsimizi, hürriyet ve haysiyetimizi korumak, temel insan haklarımıza sahip çıkıp savunmak üzere bize sunulan ve fitri (doğuştan) olan cesaret duygusu; iman disipliniyle ve İslami eğitim süreciyle daha da gelişip olgunlaşır ve vicdanın kontrolüne alınır. Çünkü cesaret; dengeli biçimde, gerekli ve yeterli ölçüde kullanılmazsa, saldırganlığa ve zulümkârlığa yol açacaktır. Evet cesaret, çok zahmetli ve tehlikeli bir işe girişirken insanın kendinde bulduğu özgüven hassasıdır. Bu doğru ve olumlu cesaret,

korkusuzluktan ziyade, bir başka olgunun ve sorumluluğun bu korkulardan daha önemli ve gerekli olduğu bilinciyle

davranmaktır. Kahramanlık ve fedakârlık isteyen her riskli işin başlangıcında, cesur insanla korkak arasında pek fark bulunmamaktadır. Aradaki tek fark; korkak kendi kuşkularını öne çıkarıp geri adım atarken, cesurun bu korkularını bir kenara atıp, milli ve manevi sorumluluklarını kuşanmasıdır.

Korkularımızı yenmek ve cesaret duygumuzu geliştirmek için şu tavsiyeler yararlıdır:

a) Gereksiz ve temelsiz korkularımızı aşmak ve cesaret kazanmak için, cesaret ve metanetine güvendiğimiz insanlar örnek alınmalıdır. Onların cesaret kaynağı olan Kur'ani

gerçekler ve Nebevi öğütler üzerinde yoğunlaşmalıdır.

b) Çevremizdeki kaypak ve korkak insanların moral bozucu yaklaşımlarından, bize kof kuşku ve kuruntu aşılardan uzak durmalıdır. Çünkü korkaklar asla zorlu ve onurlu işlere başlayamayacak ve tabi başlamadan da kutlu başarıya ulaşamayacaktır.

c) Etkili ve yetkili kişiler ve hıyanet ehli tiplerce size kin tutuluyor, kötülük yapılıyor, İslami ve insani tavrınız engellenmeye çalışılıyorsa, bu hem sizin haklı ve doğru yolda olduğunuzun, hem de sizden korkulduğunun bir ispatıdır. Öyle ise ağırlığınız ve saygınlığınız ancak cesaret ve metanetinizle korunacaktır. Çünkü direnç ve dirayet gösterilmezse, önceleri cesur insanlar bile zamanla korkaklığa, nemelazımcılığa ve zulüm düzeniyle uzlaşmaya kaymaktadır. Hak davasından taviz vermeye, gafil çevresinin ve hain işbirlikçilerin baskılarına boyun eğmeye başlayanların, giderek özünü yitirip koflaşığına ve korkaklaşığına hep şahit olunmaktadır.

d) Oysa Hak'ta ve hayırda sabit ve istikametli, sıkıntı ve zorluklara karşı metanet ve cesaretli insanlara saldırmaktan genellikle çekinildiği saptanmıştır. Evet insanlar, zamanla ve bazı dayatmalarla korkaklığa da korkusuzluğa da alıştırılacak bir yapıdadır. Ancak cesur insanlar hem onurlu yaşayacak, saygı duyulacak, hem de sevap ve şeref kazanacaktır.

e) Erbakan'a göre: "Hayat; iman ve cihattır!" Ama 40 yıllık tavırlarından çıkardığımız, Erd oğan'a

göre ise:

"Hayat; imkân ve fırsattır."

Yani, kötü niyetine ve mahiyetine bakmadan, hangi merkezler daha cazip makam ve çıkar sağlıyorsa, onların hizmetine koşulmak; caiz ve vicdani olmasa da her fırsatı, şahsi ve siyasi hesapları uğruna ve rakipleri aleyhinde kullanmak bu tiplere göre akıllılık, yandaşlarına göre ise kahramanlıktır.

Biri cesaret ve izzetin, diğeri güç odaklarına esaret ve zilletin mayasıdır. İşte bu nedenle, hayat; iman istikameti ve vicdan cesareti ile yaşanır, insana onur ve huzur kazandıracaktır. Nefsi korkularını ve dünyevi kuşularını yenebilenler, ölümü de öldürebilen, yani ölümü sonsuzluğa doğuş gören bir kutlu kahramanlığa ulaşacaktır.

Cesaret Kavramı ve Kaynağı

Gerçek cesaret, Kur'an'da bildirildiği ve Efendimizce öğretildiği üzere, Allah'ın sınırlarını bütünüyle ve samimiyetle koruma konusunda; Allah'tan başka hiç kimseden korkmadan ve çekinmeden kararlılık göstermek, hiçbir ortamda ve hiçbir şart altında, Hak davasından ve İslam ahlâkından taviz vermemektir. Cesaret, sadece ve yalnızca Allah'tan korkan, O'na derinden bağlı olan insanların, imanlarından kaynaklanan onurlu ve şuurlu bir karakterdir. Samimiyetle inananlar; Allah'a olan imanları, Allah korkuları ve ahiret arzuları nedeniyle doğal ve doğru bir cesaret sergilemektedir. Her davranışları son derece samimi ve cesaretlidir. Allah rızası için, Kur'an ahkâmını savunmak ve Allah'ın emrettiği ahlâkı yaşamak ve diğer insanların da bu huzura ulaşmalarını sağlamak için çaba gösterir, etraflarında işlenen kötülöklere karşı sessiz ve tepkisiz kalmak yerine, Kur'an'a uygun tavır gösterirler. Küfür ve kötölöklere karşı fikri olarak mücadele etmeyi, doğruyu, güzeli, iyiyi yerleştirmeyi görev edinirler.

Mü'minlerin cesaretinin kökeninde; tamamen Allah sevgisi, Allah korkusu ve Allah'ın rızasını kazanmaya yönelik samimi gayretleri görülecektir. Bu yüzden Kur'an'ın adalet nizamını kurma ve İslam'ın ahlâkını yaşama konusundaki cesaretleri belirli şartlara bağlı değildir. Her ortamda ve her durumda mü'min Allah'a güvenmenin getirdiği cesareti sergileyecektir. İnkârcıların ve münafıkların sergiledikleri cesaret örneklerinde ise maneviyatın yerini yalnızca çıkarlar ve dünyevi hırslar almaktadır. Bu yüzden Milli şuurdan ve manevi sorumluluktan uzak insanlar cesaret kavramını yanlış alanlarda uygulamaya koymaktadır. Asıl cesaret göstermeleri gereken konularda ise hep geri durulmaktadır. Bu nedenle bu kişilerin gösterdikleri cesaret; genellikle gereksiz, anlamsız ve ahiretleri açısından da yararsız bir cesaret olmaktadır. Allah korkusu taşıyan insanlar vicdanen cesaret göstermeleri gereken bir olayda, o olayı görmezlikten gelerek kaçmayı vicdanlarına sığdıramazlar. Örneğin; bir kişi suçsuz olduğu halde suçlanıyorsa ve bir mü'min de onun suçsuzluğuna şahitse, kendi çıkarlarına ters de düşse, kendini riske de atsa bu kişinin hakkını Allah'ın rızası için savunacaktır. Bu gerçekten güzel bir cesaret örneğidir. Mü'minin gösterdiği bu cesaretin kaynağı, Allah korkusudur. Çünkü Allah Kur'an'da şöyle emretmiştir:

“...Şahitliği (asla) gizlemeyin (ve değıştirmeyin). Kim onu gizlerse, artık şüphesiz, onun kalbi günahkârdır. Allah, yaptıklarınızı bilendir.”[1]

Ayette bildirildiği gibi şahitliği gizlemek, korktuğu veya çıkar umduğu kimselere karşı eğilip bükölmek Allah'ın haram kıldığı bir davranıştır. Mü'min Allah'ın emirleri konusunda gevşeklik göstermekten korktuğu için Allah'ın sınırlarını gözetmede en güzel cesaret örneklerini ortaya koymaktadır.

Kur'ani şuurdan uzak bir toplumda ise, vicdanının sesini dinleyip hakkı çiğnemenen birini savunan kişi, çevresindeki insanlar tarafından "Sen onun avukatı mısın?", "Onu savunmak sana mı kalmış?" gibi sözlerle küçük düşürülüp vazgeçirmeye çalışılır. Oysa yaptığı, takdir edilmesi gereken bir güzel ahlâk özelliğidir. Böyle bir durumla karşılaşan kişi de din ahlâkından uzak bir insansa, çevresinden tepki almayı, kendi çıkarlarını kaybetmeyi göze alamaz. Ama eğer bu kişi Allah'a iman eden ve Kur'an'a uyan bir insansa Allah'ın emrettiği ahlâkı uygulama konusunda asla bir yılgınlığa kapılmaz. Söz konusu kişi vicdanının sesini dinleyip en sıkıntılı anında bile hakkı savunma cesaretini bırakmaz. Bir kötülükle karşılaştığı zaman ayette emredildiği gibi iyilikle karşılık vermek için çalışır. Bu yüzden İslami şuurdan ve vicdanı huzurdan mahrum insanlar tarafından "saflıkla" suçlanıp horlanır. Ama etrafındaki kişiler onun bu davranışını yadırgasa da o cesur ve güzel ahlâklı davranır. Nitekim, kınayanın kınamasından korkmamak, cesur ve kararlı olmak Kur'an'da bir güzel ahlak özelliği olarak örnek verilmiştir:

"Ey iman edenler! İçinizden kim dininden (haklı ve hayırlı çizgiden) geri döner (irtidat eder)se, Allah (yerine) Kendisinin onları sevdiği, onların da Kendisini sevdiği; mü'minlere karşı alçak gönüllü, kâfirlere karşı ise 'güçlü ve onurlu,' Allah yolunda cihad edip (çaba harcayan) ve (gerçekleri savunmak hususunda hiçbir) kınayıcının kınamasından korkmayan bir topluluk getirir. Bu Allah'ın bir fazlıdır, onu dilediğine verir. Allah (rahmetiyle Vâsi) geniş ve kuşatıcıdır, Alîm'dir..."[2]

Kâfirlerin ve münafıkların; bütün iyilikleri ve hayırlı girişimleri engellemek için ciddi bir çaba göstereceklerine Kur'an'da dikkat çekilir. Ancak bu çabanın iyi olanlarla kötülerin birbirinden ayrılmasına vesile olarak, yine inananların hayrına sonuçlanacağı da ayetlerde haber verilir:

"Gerçek şu ki, münkirler (ve münafık kesimler, insanları) Allah'ın yolundan (Kur'ani kanun ve kuralların uygulanmasını) engellemek için mallarını harcıyıp (halkı kandırmaya ve ayağını kaydırmaya çalışmaktadırlar); bundan böyle de harcıyacaklardır. Sonra bu (çabaları), onlara yürek acısı olacaktır, (çünkü Allah az bir sadıklar topluluğu eliyle Hakkı hâkim kılacaktır), sonra da bozguna uğratılacaklardır. İnkâr edenler (ve işbirlikçi nankörler) en sonunda da cehenneme sürülüp toplanacaklardır.

Bu, Allah'ın murdar olan (küfür ve kötülük ehlini), pak ve temiz olan (iyi niyetli ve istikametli mü'minlerden) seçip ayırması (herkesin ayarını ortaya koyması); murdar (olanların) bir kısmını bir kısmının üzerine (musallat) kılıp, (birbirlerinin pisliğini ortaya

çıkarması, sonra) hepsini yığınlar halinde cehenneme atması içindir. İşte bunlar (dünya ve ahirette) hüsrana uğrayanlardır.”[3]

Etrafa uyum sağlamak ve Hak yolda olmayanların beğenisini kazanmak için doğru bildiklerinden feragat ederek kötü ahlâkı seçen insan kendine çok büyük bir zarar vermektedir. İnsanlar tarafından kınanmamak, dışlanmamak için yanlış bir yolu tercih etmekte, kötülere uyum sağlayarak gerçekte kendisine zulmetmektedir. Dost kaybetmemek için kötü ahlâka göz yuman ve gerçek dostun yalnızca Allah olduğunu bilmeyen bu insanlar, aslında Allah'ın huzurunda küçük düştüklerinin ve ahirette kayba uğradıklarının farkında değildirler.

Kur'an'a uygun bir cesaret; Allah'tan başka hiçbir şeyden ve hiç kimseden korkmamak, Allah rızasına en uygun davranışı yapmakta hiç tereddüt yaşamayıp kararsızlıkta bulunmamaktır. İman edenlerin en önemli özelliklerinden biri, hiçbir zorluk karşısında yılmamaları, Allah'tan başka hiç kimseden ve hiçbir şeyden korkmamalarıdır. Onlar Allah'tan başka bir güç olmadığını farkında ve şuurundadır. Bu da, onlara her türlü korkuyu yenecek cesareti kazandırır. Onlar bir tek Allah'tan korkarlar. Kur'an'da mü'minlerin bu örnek tavrı şöyle açıklanmaktadır:

“(Rabbinin seçtiği ve rehber tayin ettiği kutlu insanlar) Ki onlar; Allah'ın risaletini (mesaj ve müjdesini öğrenip öğreten ve) tebliğ edip (yayanlardır). Bunlar O'ndan (Allah'tan) içleri titreyerek-korkanlar ve Allah'ın dışında hiç kimseden korkmayanlardır. (Zaten) Hesap görücü olarak Allah kâfidir.”[4]

Cahili cesaret, şeytandandır!

Şeytanın amacı; insanları Allah'ın dininden uzak tutmak ve kendi peşinden cehenneme yuvarlamaktır. Bu nedenle insanlar üzerinde, onları kandırabilmek ve tuzağa düşürebilmek için türlü yöntemler uygulamaktadır. İnsanları Hak dinden uzaklaştırmak, onlara kendi sapkın sistemini yaşatmak istediği için kavramları birbirine karıştırmaya, güzel ahlâkı çirkin, kötü ahlâkı güzel göstermeye çalışır. Böylece güzel ahlâka dair bütün kavramları yozlaştırıp, insanları Din adına aldatıp yanlış algılamalarını sağlamaktadır. Şeytanın ve ona tabi olanların bu özelliği ayetlerde şöyle vurgulanır:

“(Şimdi) Size şeytanların kime ineceğini (ve hangi yanlış ve saptırıcı şeyler ilham edeceğini) haber vereyim mi? (Bu şeytanlar) Onlar; (gerçeği tersine çevirerek) pervasızca yalan ve iftira düzmekten çekinmeyen, günaha (ve riyakârlığa) yönelen herkese (kötü maksatlı ve palavracı şair ve hatip kimselere) inerler. (Onları hayali kuruntulara sevk ederler.) (O yalancı şair, hatip ve yazarlara gelince) Bunlar; (şeytanlara) kulak verirler, pek çokları da (bile bile) yalan söylerler.”[5]

Örneğin, sabretmek ve metanet göstermek çok güzel bir ahlâk özelliği iken, şeytan bu kavramı insanlara yanlış tanıtır. İnsanlar, çoğunlukla sabretmenin zor, sıkıntılı ve eziyetli bir his olduğu kanaatini taşır. Sabır deyince akıllarına gelen, bir şeye katlanma zorunluluğundan kaynaklanan gereksiz ve isteksiz bir bekleyiş, "tahammül"dür. Oysa sabır, Allah'ın rızası olan bir işte kararlı ve sürekli davranmak, kolay vazgeçip yılmamak, o zorluğa sonuna kadar azimle dayanmaktır. Örneğin, her olay karşısında hoşgörülü olabilmek, kızgınlık oluşturabilecek bir ortam da olsa öfkeyi yenerek güzel söz söyleyebilmek ve her ne pahasına olursa olsun bunda kararlılık göstermek lazımdır.

Aynı zamanda sabır, Allah'ın va'ad ettiği güzel bir sonucu sevinç ve özlemle beklemektir. Bu da şeytanın ve nefsi duyguların göstermeye çalıştığı gibi zor ve sıkıntılı bir şey değil; tam aksine mü'minin şevk, heyecan ve neşesini artıran bir süreçtir. Örneğin, bütün mü'minler ahirete karşı büyük bir istek ve özlem duymakta, cennete kavuşmayı şiddetle arzulamakta ve bunun için sabırla beklemektedirler. Herhangi bir konuda Allah'ın rızası için sabreden mü'min, bunun karşılığını muhakkak Allah'tan bulacağını bilmenin mutluluk ve sevincine erişmektedir. Mü'min kötü bir davranışla karşılaştığında da bunu sabırla karşılayıp uygun şekilde defetmektedir. Yani öfke ya da yılgınlığa kapılmadan, Kur'an'da emredilen en güzel tavır ve davranışı gösterir.

İşte, "sabır" gibi, şeytanın insanlara farklı göstermeye çalıştığı kavramlardan biri de konumuz olan "cesaret" kavramıdır. İnsanlar Allah'ın ayetlerine uymadıkları takdirde, şeytanın etkisi altına girmeye başlamaktadır. Böylece, ahlâki kavramların manalarını Kur'an'dan öğreneceklerine şeytanın telkinlerinden öğrenip yanlışla kaymaktadır. Şeytan ise insanları "çirkin bir cesarete" yönlendirip saptırmaktadır. Çirkin cesaret, kişinin gözünü kırpmadan, hiçbir vicdani sıkıntı yaşamadan, nereye varacağını hesaba katmadan, pervasızca kötülükte bulunması, İslam'ı istismar aracı yapması, Allah hakkında bilgisi olmayan şeyleri konuşması, tüm kâinatı yaratan Rabbimizi ve ahiret gününü inkâra kalkışmasıdır. Kur'an'da çirkin bir cesaret gösteren insanlar şöyle kınanmıştır:

“(Müşrikler ve kâfirler -hâşâ-) "Rahman çocuk edinmiştir" demektelerdi. (De ki:) "Andolsun, (bunu söylemekle) siz oldukça çirkin bir cesarete bulunup (asılsız ve

ahlâksız bir iddia ile huzurumuza) geldiniz.”[6]

Mü'min ise Allah'tan korktuğu ve rızasını umduğu için; kötü bir ahlâk göstermekten, Allah'ın sonsuz kudretini takdir edememekten şiddetle çekinir. Allah'ın ahirette kendisini hesaba çekeceğini, eğer dünyada kötü bir ahlâk sergilerse veya Rabbimizin sonsuz kudretini gereği gibi takdir edemezse bunun hesabını ahirette veremeyeceğini düşünür. Allah korkusu taşımayanlar ise şeytanın etkisiyle kötü ahlâk örneği olan "çirkin cesaret"i göstermekten çekinmezler.

Günlük hayatımızda cahili ve çirkin cesaret sahibi pek çok insana rastlayabiliriz. Allah korkusuna sahip olmayan ve İslam ahlâkına uygun yaşamayan insanlar genellikle saygı, şefkat, merhamet, insaniyet gibi duygulardan uzak bir şekilde yaşar ve hiç çekinmeden kötü bir ahlâk sergilerler. İş adamlarından sokak serserilerine kadar birçok farklı kültüre mensup insanda bu ahlâk görülebilir. Hepsi farklı toplumlarda yaşıyor da olsalar, eğer Allah'tan korkmuyorsa ve ahireti hesaba katmıyorsa hepsi şeytanın kendilerine emrettiği kötü ahlâkı uyguluyorlar demektir. Çünkü şeytan ona çirkin bir cesaret vermekte, onu kandırmakta, vesveselerle aldatmakta, kötülük yaparken oldukça sakin ve serinkanlı olmasını sağlamaktadır. Allah ona ve meleklerle Adem'e secde etmesini buyurmuş, o ise kibrinden dolayı çok çirkin bir cesaret göstererek itaat etmemiş ve sapkınlardan olmuştur. Şeytanın bu ibret verici sapması Kur'an'da şöyle anlatılır:

“(Allah ona) Dedi: ‘Sana emrettiğimde, seni secde etmekten alıkoyan neydi?’ (İblis) Dedi ki: ‘Ben ondan hayırlıyım. (Çünkü) Beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın’ (üstünlük benim hakkımdır demeye yeltendi). (Allah:) ‘Öyleyse oradan (cennetten defolup aşağı) in, orada büyüklenmen senin (hakkın) olamaz. Hemen (huzurundan) çık. Gerçekten sen, küçük (basit ve değersiz) düşenlerdensin (artık zelil ve hakirsin)’ dedi. O da: ‘(İnsanların öldükten sonra) Dirilecekleri güne kadar beni gözle(yip ertele)’ diye (mühlet istedi).”

(Cenab-ı Hakk bu isteğini kabul etmiş ve) ‘Haydi sen kendisine mühlet (ve fırsat) verilenlerdensin’ demişti. (Şeytan) Dedi ki: ‘Madem öyle, (Hz. Adem'e secde etmek gibi nefsim ağır gelen bir imtihana tâbi tutmakla) beni azdırmama karşılık; ben de onları (Ademoğullarını) saptırmak için Senin (İslamiyet ve) istikamet yolunun üzerinde oturup tuzak kuracağım. (Her dönemdeki en haklı ve hayırlı davanın ortasında pusu kurup duracağım). Sonra; ön taraflarından, arkalarından, sağlarından ve sollarından muhakkak (kullarına) sokulup saptıracağım. Ki onların çoğunu (dinin ve nimetlerin sayesinde) eriştikleri lezzet ve faziletlere) şükredici bulmayacaksın. (Çünkü onlara nankörlük ve hıyanet yaptıracağım!?)”[7]

Yaptığının büyük bir kötülük olduğunu bilmesi ve karşılığında cehenneme gideceğini bile bile böyle çirkin bir tavra cesaret etmesi, şeytanın azgınlığını ortaya koymaktadır. Bu yüzden şeytan, etkisi altına aldığı insanlara da aynı rezaleti ve çirkin cesareti aşılamaaya çalışır. Allah insanları şeytana uymama konusunda birçok ayetiyle uyarmıştır:

“Ey iman edenler, (hiçbir konuda) şeytanın (sizi çirkefe ve felakete sürükleyecek) adımlarına tâbi olup (münafıkları takip etmeyin). Kim şeytanın adımlarına uyarsa, (bilsin ki) gerçekten o (şeytan edep ve erdeme aykırı) çirkin utanmazlıkları ve münkeratı (haksız ve ahlâksız iddiaları) emretmektedir. Eğer Allah'ın üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı, sizden hiçbirinizin (ve özellikle iftiralara gereken tepkiyi göstermeyenlerin) ebedi olarak temize çıkması mümkün değildi. Ancak Allah, dilediğini (iyi niyetini ve meşru mazeretini) bilip merhamet ettiklerini) temize çıkarır. Allah, İşitendir, Bilendir.”[8]

Hayatın anlamı ve amacı

İman eden insanların dünya hayatları boyunca türlü denemelerle sınanacaklarını, mallarıyla ve canlarıyla imtihan olacaklarını, inkârcıların çok çeşitli tuzaklarıyla karşılaşacaklarını ve asılsız iftiralara uğrayacaklarını Allah Kur'an'da haber vermiştir. Yani salih mü'minler, hayatlarının her döneminde birtakım zorluklarla karşılaşabilirler. İşte önemli olan da insanların bu zorluk anlarında imani bir tavır sergilemeleri, her an Allah'ı zikretmeleri ve içinde buldukları duruma şükredip, hepsinde bir hayır ve hikmet olduğunu fark edebilmeleridir. Bu sayılanların rahat bir ortamda, bolluk ve nimetler içindeyken yapılması zorluk anına göre daha kolay gelir. Ancak Müslümanın imanının gücünü asıl gösteren en önemli şeylerden biri, bu üstün ahlâkını zor zamanlarda yaşaması ve bundan da hiçbir şekilde taviz vermemesidir. Fakirlik, açlık, korku, mallardan ve canlardan eksiltme, hastalık, inkârcıların tehditleri, iftiraları ve tuzakları gibi olaylarla karşılaştıklarında sabır gösteren Müslümanlar, bu güzel tavırlarının karşılığına daha güzeliyle erişeceklerdir.

Kur'an'da inkârcı toplulukların elçilere ve salih mü'minlere karşı kurdukları tuzaklar ve yaptıkları zorbalıklarla ilgili pek çok örnek verilmektedir. Firavun'un kavmine karşı gösterdiği zorbaca muamele de buna bir örnektir. Allah ayetinde bunun Kendisinden bir deneme olduğunu şu şekilde bildirir:

“(Hani) Dayanılmaz işkencelere uğrattıklarında, sizi Firavun ailesinin elinden kurtardığımızı hatırlayın. (Ki) Onlar, kadınlarınızı (kızlarınızı) diri (sağ) bırakıp, erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir (bela) imtihan vardı.”[9]

Ayette de belirtildiği gibi inkârcıların hayrı engellemek için yaptıkları her türlü zorbalık, Müslümanlar için bir imtihan vesilesidir. İman edenlerin bu zorluklar karşısında gösterdikleri üstün ahlâk, cesaret ve metanet, onların ahiret karşılıklarını ve derecelerini yükseltir. Bakara Suresi'nde inananların dünyada yaşadıkları imtihan konularının neler olabileceği ve bunlar esnasında gösterdikleri güzel tavır şu şekilde tarif edilmiştir:

“Andolsun, Biz sizi; biraz korkuyla (doğal ve sosyal afetler ve düşman saldırılarıyla), açlık (ve kıtlıkla) ve bir parça da mallardan, canlardan ve semerat (ürün ve evlatlar)dan noksanlaştırmakla (hastalık ve sakatlıkla) imtihan edeceğiz. Sabır (sükûnet ve teslimiyet) gösterenleri müjdele (ki, sadece onlar sevaba ve başarıya erişeceklerdir).

(Sabır ehli mü'minlere) Onlara bir musibet isabet ettiğinde, derler ki: ‘Biz Allah’a ait (kullar)ız, (O’na iman ve itaat için varız) ve şüphesiz (öldükten sonra da) O’na dönücüleriz.’

(İşte) Rablerinden salavât (bağışlanma ve fazilet) ve rahmet bunların üzerindedir ve bunlar hidayete erenlerin ta kendileridir.”[10]

Ayetlerde bildirilen tevekküllü ve teslimiyetli ifadeler tüm Müslümanlar için en güzel örnektir. İnkâr edenlerin ise, iman edenlerin bu tevekküllü, sabırlı ve cesur tavırlarını anlayabilmeleri mümkün değildir. Çünkü onlar iman edenlerin de kendilerine benzediklerini, onların da cahiliye kıstasları ile düşünüp, kendileri gibi tepkiler verdiklerini zannetmektedir. Bu nedenle de bolluk ve zenginlikle karşılaştıklarında mü'minlerin de dalıp oyalanacaklarını, sıkıntı ve zorluklarla karşılaştıklarında ise yılgınlık gösterip inkâra sapacaklarını düşünürler. Fakat bu şekilde düşünenler çok büyük bir yanılğı içindedirler. Çünkü "imtihanın sırrı"nı kavramış bir Müslüman için zorluklara sabretmek en büyük fazilet ve manevi lezzettir. Kur'an ahlâkını yaşayan ve İslam ahkâmının uygulanması ve insanlar arasında da yayılması için çaba sarf eden bir mü'min için, başına gelen zorluklar onun doğru yolda olduğunu gösteren birer işarettir. Bunlar onun şevkini, neşesini ve mücadele azmini bileyecektir. Nitekim Allah Kur'an'da tarih boyunca değişmeyen bazı kanunların varlığından söz etmiştir. İnananların zorluk ve sıkıntılarla karşılaşmaları, inkârcıların baskılarına maruz kalmaları, ama inkârcıların bunun sonucunda mutlaka hüsrana

uğramaları da Allah'ın haber verdiği bu Sünnetullah gereğidir:

“Neredeyse Seni (bu) yerden (yurdundan) çıkarmak için tedirgin ediyorlardı (ve saldırmaya kalkışacaklardı; oysa) bu durumda kendileri de Senden sonra az bir süreden başka kalamazlardı. (Bu hicret ve zahmet) Senden önce gönderdiğimiz resullerimizin de (tâbi oldukları) bir Sünnet(ullahtır ve imtihan şartlarındandır). Bizim kanunumuzda (sünnetimizde) bir değişiklik bulamazsın.”[11]

İşte bu, dünyada yaşanan imtihanın sırlarından biridir. Allah Kur'an'da Müslümanlara karşılaşılabilecekleri pek çok olayı önceden haber vermiştir. Ayrıca Müslümanlara cennete girebilmeleri için mutlaka geçmiştekilerin başlarına gelenlerle deneneceklerini de bildirmiştir:

“Yoksa siz, daha önce gelip geçen (kavimlerin durumu) başınıza gelmeden (onların İslam yolunda ve imtihan amacıyla çektiklerini siz de çekmeden; dünyada Adil Devlete erişeceğinizi, ahirette ise) cennete gireceğinizi mi zannettiniz? Onlara öylesine yoksulluk ve hastalıklar dokunmuş ve öylesine sarsılmışlardı ki, sonunda peygamber ve onunla birlikte iman eden kimseler; ‘Allah'ın yardımı ne zaman?’ diyecek (kadar çaresiz kalmışlar ama buna rağmen davalarından asla caymamışlardı. Sadakat ve samimiyetlerini böylece ispat ettikten sonra) İyi bilin ve bekleyin ki, artık Allah'ın yardımı yakında erişecektir.”[12]

Bu makaleyi sesli olarak dinleyebilirsiniz:

{mp3}mcdcesaretkaynagi{/mp3}

---

[1] Bakara Suresi, 283

[2] Maide Suresi, 54

[3] Enfal Suresi, 36-37

[4] Ahzab Suresi, 39

[5] Şuara Suresi, 221-223

[6] Meryem Suresi, 88-89

[7] A'raf Suresi, 12-17

[8] Nur Suresi, 21

[9] Bakara Suresi, 49

[10] Bakara Suresi, 155-157

[\[11\]](#) İsra Suresi, 76-77

[\[12\]](#) Bakara Suresi, 214